

[Frode Jakobsen.]

det ærede medlem hr. Bøgholm, syntes at bebrejde regeringen, at den ikke har gjort nok for en nordisk toldunion og dermed for Finlands skæbne. Mon det ikke er et eksempel på den manglende gennemtænkning af problemerne politisk? Man bebrejder regeringen, at den ikke har gjort nok for en nordisk toldunion, og man bebrejder regeringen, at den ikke har gjort nok for Danmarks indtræden hos de seks, men de to ting kan da ikke forenes. Her vil oppositionen både blæse og have mel i munden. Her er der nok grund til at spørge: hvad er det konservative folkepartis standpunkt? Og et standpunkt må man tage her, selv om det kan være tungt.

Det kan synes hårdt over for det ulykkelige Finland, men hvad ville en nordisk toldunion betyde? Det ville for det første betyde, at vi ikke kunne gå længere i europæisk økonomisk samarbejde, end man kan få Sverige med til. Det er måske ikke afskrækkende. Men hvad ville det betyde mere? At man ikke kunne gå længere i europæisk økonomisk samarbejde, end Rusland ville tillade Finland at gå. Jeg synes ikke rigtig det harmonerer med, hvad oppositionen forkynder i retning af europæiske ideer. For mig er der ingen tvivl om, at vi stadig må arbejde for så meget nordisk sammenhold som muligt og herunder altid have Finland med, hvor det er muligt. Men formen kan ikke være ligegyldig, og formen kan ikke være en toldunion, ikke et fællesmarked. Det må ikke ske på bekostning af vore bånd til det øvrige Europa. Vesten kan ikke af solidaritet med Finland afstå fra det, som vi anser for det rigtige. Så ville NATO også være forkert.

Et større europæisk samarbejde må være målet, og overvejelserne i dag må gælde indtræden i de syv eller det at stå udenfor. Kriteriet må for mig være: fremmer vi en større europæisk forening bedst ved at slutte os til de syv eller ved at stå udenfor? For mig er det ikke et problem af den slags, som man kan svare på i søvne uden at tænke sig om, men jeg er i dag ikke længere i tvivl om, bl. a. på grund af den indsats, som Danmark gennem den højtærede udenrigsminister allerede har gjort, at vi bidrager mest til europæisk styrkelse ved at gå med i de syv, at vi vil isolere os selv, svække os selv, hvis

vi vælger at stå udenfor; men det er en fare, hvis vi slår os tilfreds med det, hvis det ikke står os klart, at med dette skridt er det ikke sket, at dermed kan vi ikke standse. Der vil være mange problemer forude; der vil være mange forskellige målsætninger inden for de syv. At Danmarks tilslutning vil finde sted, kan der ikke være megen tvivl om længe. Det, som det gælder om nu, er at sørge for, at det skridt, som Danmark tager, og som kunne blive både til det gode og til det onde, bliver et positivt europæisk skridt, at Danmarks ja til de syv bliver et ja til Europa.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 20.

Stedfortræder for afdøde folketingsmand Knud Nielsen (vestre storkreds) er overassistent, frk. Anna Dorothea Barfoed, som herefter vil blive indkaldt.

Mødet hævet kl. 18³⁵.

Mødet genoptaget kl. 20.

Forhandlingen genoptoges.

Udenrigsministeren (Krag): Jeg takker de ærede ordførere for de betragtninger, der er fremsat, og naturligvis ganske særlig de ærede ordførere, der gav tilslutning til regeringens standpunkt.

Jeg vil først gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Poul Møller, der i sit indlæg ret indgående beskæftigede sig med de former, hvorunder regeringens standpunkt er blevet truffet, og hvorunder det høje ting nu skal træffe en beslutning. Det ærede medlem hr. Poul Møller kritiserede formerne meget stærkt. Hans kritik var hård, og spørgsmålet er, om den i samme grad er holdbar; jeg mener ikke, den er det.

Det ærede medlem hævdede, at afgørelsen er truffet, uden at erhverv og opposition er blevet spurgt til råds. Jeg har ikke noget tal for, på hvor mange møder i det udenrigspolitiske nævn, i underudvalget af det uden-